

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

w sprawie T. K.

skazanego z art. 258 § 2 i 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 28 października 2014 r.,

kwestii zbadania podstaw do wznowienia postępowania z urzędu

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt II Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 października 2013 r., sygn. akt IV K [...].

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 sierpnia 2014 r., zatytułowanym „wniosek o wznowienie postępowania”, obrońca skazanego T. K. podniósł, że w sprawie skazanego zachodzą podstawy do wznowienia postępowania, gdyż zachodzi okoliczność wyłączająca ściganie – „państwo przekazujące skazanego na podstawie ENA nie wyraziło zgody na pociągnięcie oskarżonego do odpowiedzialności karnej za czyn przypisany mu w niniejszym postępowaniu (art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 607e § 1 k.p.k.)” Zdaniem obrońcy „czyn przypisany oskarżonemu

w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie IV K [...] nie został objęty zgodą Republiki Federalnej Niemiec w rozumieniu art. 607e § 1 k.p.k.” Prokurator Prokuratury Generalnej w piśmie z dnia 1 października 2014 r., wyraził stanowisko, iż brak jest podstaw do wznowienia z urzędu przedmiotowego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza akt sprawy nie potwierdziła, iżby w toku postępowania doszło do uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 22 lipca 2008 r., zwrócił się do władz Republiki Federalnej Niemiec – Wyższego Sądu Krajowego w B. o wyrażenie zgody na rozszerzenie ścigania T. K. o czyn z art. 258 § 2 i 3 k.k. (k. 5381 – 5408). W odpowiedzi Prokuratura Generalna w B. pismem z dnia 9 września 2009 r. (k. 5526 – 5529) poinformowała o podjętej w tym dniu decyzji stwierdzającej, że „zezwolenie na ekstradycję Ściganego obywatela niemieckiego i polskiego T. J. K., urodzonego [...] 1964 w G./Polska, do Rzeczypospolitej Polskiej w celu ścigania karnego z dnia 3 grudnia 2004 odnosi się również do ścigania karnego działań Ściganego będących przedmiotem Europejskiego Nakazu Aresztowania Sądu Krajowego w G. z dnia 22 lipca 2008 – IV K [...].”

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że w sprawie niniejszej nie ujawniła się podniesiona przez obrońcę skazanego bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w związku z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., brak zatem podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie T. K..

[aw]